

Trpasličkova smrt - Desátá dekáda

- příběh 091

mimozemský trpaslíček našel ve skříni granát. velmi rychle zjistil, že byl odjištěný.

- příběh 092

mimozemský trpaslíček vletěl s nadřazenou raketou do školy. oprcal ředitelku, zástupkyni ředitelky, učitelku jazyků, tělocviku, fyziky, chemie a nakonec oprcal školníka. když chtěl začít prcat studenty, přiletěl rozčilený rodič.

"tady prcám já!"

"jak toho chceš dosáhnout?" provokoval trpaslíček.

"jednoduše kundo," odpověděl rodič, střelil mimozemskýho trpaslíčka mezi oči, stáhnul mu kalhoty a oprcal do prdele. když se udělal, šel rodičovsky oprcat ředitelku, učitelku jazyků, tělocviku, fyziky, chemie a matikářku. nakonec oprcal školníka, studenty a studentky. byla to vysoká škola prcání.

- příběh 093

mimozemský trpaslíček pitval slušného věřícího, když ho vyrušila skupina zbloudilých duší.

"dobrý den. pane trpaslíče, jsme dobře v pekle?" zeptala se jedna z nich. trpaslíček odvrátil zrak od rozdělaný krvavý práce a propálil výpravu ostrým pohledem.

"do píče, tady jste v ráji. peklo je o několik pater níže," odpověděl a duše vypadaly poněkud zmateně.

"ale my jsme mysleli, že ráj..." začala jedna z duší děsem koktat.

"ráj je jinde, nesmíte věřit sračkám, kterými vás krmí během modliteb," zachechtal se trpaslíček a rozhazoval kolem sebe vnitřnosti.

"co teď budeme dělat?" přemýšlela skupina duší.

"co chcete. svýmu osudu stejně neutečete," řekl moudře mimozemský trpaslíček a vyndal ze zásobníku dalšího slušného věřícího, který čekal na příběh.

zbloudilé duše opustily ráj a pokračovaly v bloudění při hledání pekla.

- příběh 094

mimozemský trpaslíček byl pozván na zasedání organizace spojených národů.

"vážené dámy, vážení pánové, vážená rado bezpečnosti, dnes odpálíme opravdovou bombu v dějinách celého lidstva," zahájil generální tajemník schůzi, *"chtěl bych vám představit prvního zástupce mimozemské civilizace, jenž navštívil naši líbeznou planetu. dovolte, abych přivítal pana mimozemského trpaslíčka!"*

celý sál, všichni lidé světa u televizorů, rádií, ve vlacích, autech a dokonce i v tramvajích povstali a začali nadšením tleskat. někteří dokonce provolávali hesla jako *"nechceme válku, chceme mír!"*, *"s mimozemskými rasami na věčné časy a nikdy jinak!"*, *"mír vesmíru, vesmír míru!"* či *"máme mírové zbraně!"*.

k řečnickému pultu přišel malý tvor s dlouhou čapkou zakončenou třemi rolničkami, který opravdu vypadal jako trpaslíček. poklepal malým skoro dětským prstíčkem na mikrofon a cela planeta jihla se slzami v očích.

"dobrý den, pozemšťané. rád vás poznávám a je mi ctí, že jsem byl pověřen intergalaktickým výborem pro výzkum primitivních civilizací, abych vám osobně sdělil rozhodnutí, které navždy změní život vám a hlavně nám. po dlouhých stovkách let, kdy byl prováděn výzkum lidské civilizace,

jsme dospěli k rozhodnutí, že existence lidstva ohrožuje život a pořádek ve vesmíru a pro blaho všech inteligentních druhů je nutné lidský druh vyhladit do posledního živáčka. výkon rozhodnutí bude proveden okamžitě a bez možnosti odvolání. pokud jste se nerozloučili se svými blízkými, máte smůlu, nyní už to nemá jakýkoliv smysl. lidstvo budiž vyhlazeno!"

mimozemského trpaslíčka odneslo bílé transportní světlo a překvapení lidé bezbolestně zmizeli ve vyhlazovacím paprsku.

- *příběh 095*

mimozemský trpaslíček vyslal do práce prd. prd udělal prd, načež prdy explodovaly. trpaslíček setřel hovna z ksichtu, řekl *"to je fakt příběh k prdu"* a prdem umřel.

- *příběh 096*

pupíkoví trpaslíci naplánovali vraždu mimozemského trpaslíčka, protože nesnášeli, když je po večerech v pupíku lovil vidličkou. na černém trhu nakoupili výbušniny, trhavinu, municie, střelivo a několik sudů nitroglycerinu. postavili speciální explozivní ohnivý přístroj a pak už jen vyčkávali na vhodný večer, kdy by mohli spustit svůj ďábelský ohňostroj. správný čas nastal ve chvíli, kdy mimozemský trpaslíček zaléval sytou večeři poctivým čistým metanolem, aby se mu lépe trávilo. *"kamarádi, teď!"* zavelel velitel pupíkových trpaslíků, jejich čestný prezident škrtl čepičkou o zapalovač a vyslal jiskru.

oslepující světlo prozářilo skrz pupík mimozemského trpaslíčka, který během sekundy zmizel v ohnivý kouli.

- *příběh 097*

mimozemského trpaslíčka napadly dřevokazný plísně. nejdřív mu vyrašila na jedný noze, po pár dnech na druhý noze a pak si všiml, že se plíseň rozrůstá mezi prsty rukou. usoudil, že se musí cestou z vyhlazování domorodců stavět v lékárně pro nějaký prostředek proti houbám. mimozemská lékárnice mu doporučila speciální fungicid, kterým se bude muset potírat pětkrát denně. po týdenní aplikaci si uvědomil, že fungicid asi nezabírá, protože mu během chcaní upadl čůrák do hajzlu.

"to není moc dobrý," pomyslel si, když si prohlížel v zrcadle svůj nevábně barevně vypadající ksicht, ale už bylo pozdě cokoliv zachraňovat. celej zplesnivěl.

- *příběh 098*

mimozemského trpaslíčka ve spánku atakoval nadržžený upír. zakousl se do drobného trpasličího krku s pulzující krví a hladově sál a sál, až mimozemského trpaslíčka do sucha vysál. když byl s vysáváním hotov, stáhnul trpaslíčkovi kalhoty, vysál mu péro a opíchal do prdele. pak se proměnil v kaloně a otevřeným oknem odletěl do tmy.

- *příběh 099*

mimozemský trpaslíček přijel navštívit 37. komnatu Shaolinu.

"mistře Li, ukaž mi tajemství komnaty," poklekl před ředitelem kláštera.

"trpaslí Če, opravdu chceš poznat skutečné tajemství smyslu života?" promnul mistr dlouhý řídký vous, až mu v ruce zůstal pramen chlupů.

"ano mistře."

"pojd' tedy za mnou," promluvil mistr tiše a vedl trpaslíčka do nitra starý klášterní zahrady, která už dlouho neviděla ruce zahradníka. zastavili před omšelou dřevěnou boudou, z níž linul se smrad, až vzduch jiskřil pohnutím. mistr ze záhybů roucha vyndal prastarý klíč, kterým otevřel dveře tajemství.

"pohlédni pravdě do očí," ukázal prstem do tmy. trpaslíček vstoupil, aby poznal tajemství, po kterým pátralo mnoho entit před ním.

"to snad není možný, vždyť je to stará páchnoucí latrina!" vykřikl dojetím, když oči přivykly šeru. "všechno je možné!" řekl mistr s jízlivostí v hlase a začal se smát, až okolní stromy sklonily větve. "to ti přijde draho!" vykřikl mimozemský trpaslíček, ale ke dveřím už nedoběhl. zavřely před ním svět a trpaslíček cítil, že ho pomalu obklopuje milostivý teplo jemných sraček.

- příběh 100

mimozemský trpaslíček jen tak v klidu pochlastával ve světle láskyplných slunečních paprsků a najednou dostal těžký nutkání, že musí říct celému světu moudrou myšlenku.

"sto smrtí, sto chutí."